

lose ikke er gaaet videre, end man er. Det ærede Medlem ønskede navnlig, at man kunde foretage Desinfektion ikke alene i Tilfælde af Lungetuberkulose, men ogsaa i Tilfælde, hvor lungetuberkulose syge flytte fra det ene Sted til det andet. Heldigt vilde det ganske vist være, om man kunde bekæmpe denne desværre saa udbredte Sygdom med saa kraftige Midler som muligt, men paa den anden Side kan det ikke nytte at bruge Midler, som meget let vilde føre til, at man kommer til at straffe en Mængde Mennesker, uden at de rigtig have en Anelse om, at de have begaaet en Lovovertrædelse. Det er ikke saaledes, at Sundhedsautoriteterne sættes i Gang, fordi en syg Mand flytter fra det ene Sted til det andet. Der kan altsaa ikke af Sundhedsautoriteterne paabydes Desinfektion i saadanne Tilfælde, thi Sundhedsautoriteterne faa det ikke at vide eller behøve i alt Fald ikke at faa det at vide. Flytning kan altsaa foregaa, uden at de faa det at vide, og i saa Tilfælde vilde en Bestemmelse om, at Desinfektion skulde foretages ganske vist komme til at ramme Folk, som vilde være meget brøstholdne derved, fordi de ikke have haft nogen Grund til at tro, at det, de foretog sig, i Virkeligheden var nogen strafbar Handling. Man skal i alt Fald være varsom med den Slags Bestemmelser. Det vilde jo være et meget virksomt Middel til Bekæmpelse af Tuberkulosen, saafremt man vilde indføre en Bestemmelse som denne, at Patienter, der led af Tuberkulose, kunne indlægges til vederlagsfri Behandling i Henhold til Bestemmelsen i § 2. Jeg erkender det gode deri, men paa den anden Side nytter det ikke at lukke Øjet for, at det vilde forøge Udgiften for Statskassen og Kommunerne meget betydeligt. Der er vist ingen af os, der rigtig kan gøre sig Forestilling om, hvor meget det gælder om, men vi kunne være enige om, at det gælder om meget store Beløb; det maa man gøre sig klart, naar man overhovedet gaar til at forhandle om en Bestemmelse som denne.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Piper) omtalte endelig det sidste Stykke af § 26, hvor der fastsættes bestemte Takster for hver Sygedag, navnlig med Hensyn til de i § 2, Stykke 6 og 7, omhandlede Udgifter, uden for Kjøbenhavn 2 Kr. og i Kjøbenhavn 2 Kr. 50 Øre. Det ærede Medlem mente, at det var urimeligt at sætte højere Betaling for Kjøbenhavn end for det øvrige Land. Det er dog vist ganske sikkert, at Kjøbenhavns Udgifter til Hospitalsbehandling gennem-

gaaende er højere end Udgifterne i det øvrige Land, men jeg erkender, at der er enkelte Steder, f. Eks. Frederiksberg og de Landdistrikter, der ligger Kjøbenhavn umiddelbart nær, der have forholdsvis høje Udgifter til Hospitalsbehandling, og for hvilke de 2 Kr. ere ufyldstgørende. Det er jo imidlertid meget vanskeligt at stille Regler op i saa Henseende. Det, man har villet, er, at man ikke skulde komme ind paa en Beregning af Udgifterne i de enkelte Tilfælde, og da er det ganske sikkert aldeles nødvendigt at have bestemte Takster, ligesom man har i visse Tilfælde ved Fattigvæsenet, og skal man altsaa have Takster, kan der være god Grund til at sætte dem forskelligt for Kjøbenhavn og for det øvrige Land. Det var i øvrigt muligt, at man kunde komme til at ændre disse Bestemmelser saaledes, at i ethvert Tilfælde Kommunerne uden for Kjøbenhavn fik Takster, der vare lig Kjøbenhavns eller i alt Fald laa nærmere op til dem end de nuværende.

De øvrige Bemærkninger skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg tror, jeg har fremhævet det væsentlige, og jeg tror i det hele taget at kunne udtale, at de Indvendinger, man har gjort mod Forslaget, ikke have haft nogen særlig indgribende Karakter, saaledes at jeg tør haabe, at selv om Forslaget er fremkommet nu i den sene Time, er der dog tilstrækkelig Tid til at kunne faa det gennemført i denne Samling.

Piper: Den højtærede Ministers Udtalelser angaaende det sidste Punkt glæde mig; de give mig Haab om, at vi under den fortsatte Behandling af Loven kunne naa til en Ændring, hvorved der bliver ydet Kommunerne uden for Kjøbenhavn mere Retfærdighed end ved den hidtilværende Lov. Over for den højtærede Ministers Udtalelser om, at § 4 var ganske heldig affattet, maa jeg fremdelés fastholde som min Anskuelse, at det vilde være heldigt, om man gav Sundhedskommissionen friere Hænder. Man har ganske vist Valget mellem offentlige Lokaler og Baraker; men at etablere Baraker er forbundet med megen Tidsspilde, og undertiden er det slet ikke muligt at faa Baraker. Vi for vort Vedkommende have altid været henviste til at faa dem gennem Ingeniørdirektionen, og det har ofte trukket Maa-neder ud, før det har været muligt at faa et Døckersk Filttelt til Leje eller Laans. Man har da maattet holde sig til de offentlige Lokaler, og derved fremkaldtes det